

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 28 stycznia 2025 r.

Pozycja 42

POSTANOWIENIE

z dnia 24 lipca 2024 r.

Sygn. akt Ts 120/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Piotrowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej D.I. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 26 maja 2023 r. (data nadania) D.I. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 10 stycznia 2023 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 3 lipca 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 14 września 2018 r. (znak: [...]). Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody K. z 14 maja 2018 r. (znak: [...]) w zakresie, w jakim nałożyło na skarżącą grzywnę w celu przymuszenia poddania małoletniego dziecka szczepieniom ochronnym.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 26 lipca 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 3 sierpnia 2023 r.) wezwał skarżącą do złożenia pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w zwią-

ku z którą złożona została skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami); doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami) w szczególności postanowienia Ministra Zdrowia z 14 września 2018 r. ([...]) oraz poprzedzającego go postanowienia w przedmiocie nałożenia na skarżącą grzywny wraz z tytułem wykonawczym, a także wyroków: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 3 lipca 2019 r. (sygn. akt [...]) oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego z 10 stycznia 2023 r. (sygn. akt [...]). Skarżąca została także zobowiązana do udokumentowania daty doręczenia jej wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W piśmie procesowym złożonym 10 sierpnia 2023 r. (data nadania) skarżąca odniosła się do zarządzenia. Do pisma dołączyła tylko pełnomocnictwo, postanowienie Ministra Zdrowia oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego wraz z kopią koperty.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 9 stycznia 2024 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 16 stycznia 2024 r.) wezwał skarżącą do doręczenia odpisu i czterech kopii: wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 3 lipca 2019 r. (sygn. akt [...]), tytułu wykonawczego Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego z 30 kwietnia 2018 r. (nr [...]), postanowienia Wojewody K. z 14 maja 2018 r. (znak: [...]). Jednocześnie skarżąca została pouczone o tym, że w wypadku nieusunięcia powyższego braku w wyznaczonym terminie, wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

W piśmie procesowym złożonym 23 stycznia 2024 r. (data nadania) skarżąca odniosła się do zarządzenia. Do pisma dołączyła tylko postanowienie Wojewody K. wraz z tytułem wykonawczym.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącej zaskarżone przez nią przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 9 stycznia 2024 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącą do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi, w tym także tych, których skarżąca nie usunęła na wezwanie Prezesa Trybunału zarządzeniem z 26 lipca 2023 r. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania brakujących dokumentów zawarto pouczenie, że w wypadku nieusunięcia braków w terminie, wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 9 stycznia 2024 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącej 16 stycznia 2024 r. Obowiązkiem skarżącej było więc wykonać zarządzenie w całości w przepisany terminie. Skarżąca nie wykonała zarządzenia w całości, albowiem nie doręczyła odpisu lub poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii (wraz

z czterema kopiami) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 3 lipca 2019 r. (sygn. akt [...]).

W związku z tym należy stwierdzić, że skarżąca świadomie narażała się na wystąpienie negatywnego skutku procesowego, o którym mowa w art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK (por. postanowienie TK z 15 marca 2023 r., sygn. Ts 192/22, OTK ZU B/2023, poz. 189).

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.